

så kan vi jo nå til, at andre grupper, der eventuelt bliver hårdt ramt af lovforslaget, selv om der er nogle overgangsregler i det, kan lave den samme ballade én gang til. Og så må man selvfølgelig håbe, at det ikke er lønmodtagergrupper, som på så stærk vis, som chaufførerne har kunnet det, vil lamme hele det danske samfund.

Derfor vil Dansk Folkeparti under udvalgsarbejdet have konsekvenserne belyst, så vi ikke får en lang række utilfredse borgere.

Af det, jeg har fremført, synes med al tydelighed at fremgå, at Dansk Folkeparti er betænkelig ved lovforslagene, fordi vi er af den opfattelse, at det ikke er tilbunds gående lovforslag, der er tale om, der én gang for alle cementerer, hvorledes alle samfundsgrupper skal behandles, når vi netop taler om rejsegodtgørelse for fravær fra hjemmet.

Jeg tror, at disse regler trænger til en total kulegravning – og det er forslaget faktisk ikke udtryk for – og frem for alt at der også sker en tilbørlig hensyntagen til de ting, der fremkommer fra de relevante organisationer. Kun derved skaber vi ro i Danmark, og netop ro på arbejdsmarkedet og på arbejdspladserne til gavn for dansk erhvervsliv er og bliver noget bærende for Danmark.

Jeg håber, ministeren vil forstå det budskab, jeg i hvert fald har forsøgt at komme frem med, og vise forståelse for, at dansk erhvervsliv gennem dygtige medarbejdere fortsat skal sikre et godt vækstsamfund.

Nu er det selvfølgelig måske ikke ligefrem op til ministeren at afgøre, hvor hurtigt forslagene skal igennem Folketinget, men jeg ser på ugeplanen, at der er lagt op til, at der skal være en eventuel tredje behandling på fredag. Det er jeg utrolig betænkelig ved, for jeg kan ikke forestille mig, selv om embedsmændene og ministeren vil arbejde i døgndrift, at man kan komme til bunds i alle de detaljer, der er i forbindelse med den her lovgivning.

Derfor synes jeg, det kan blive spændende at se, hvordan de kommende dage udvikler sig, men uanset om det her forslag vedtages på fredag, eller det vedtages sidste mødedag før jul, skal det først have virkning fra den 1. januar 1997, så jeg kan ikke se, der kan være de store problemer i at tænke os godt om og eventuelt få det helt rigtige lovforslag skruet sammen.

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 100 (om ændring af ligningsloven og statskatteloven), hr. Kim Behnke, har ordet.

Kim Behnke (FP):

Da Ligningsrådet for et år siden afsagde sin kendelse og meddelte, at man havde tænkt sig, at fra den 1. januar 1997 ville en lang række gældende refusionssatser enten helt bortfalde eller blive ændret, så var reaktionen der prompte: Uanset om det var vognmænd, handelsrejsende eller andre erhvervsgrupper, der blev berørt, henvendte de sig til folketingsmedlemmerne og via Folketingets udvalg til ministre, og det løfte, der på daværende tidspunkt blev afgivet af skatteministeren, var meget klart:

Ministeren ville sørge for, at der kom en samlet løsning. Og det var jo det, der fik alle til at sove roligt om natten, indtil vi kom så tæt op under årsskiftet, som tilfældet var, da konflikten brød ud og chaufførerne tog sagen i deres egne hænder og lavede blokeringerne.

Fremskridtspartiet mener ikke, at det er den rigtige måde at agere på. Vi er fuldstændig enige i de politiske krav, som chaufførerne havde og fortsat har, men vi mener ikke, fremgangsmåden var den rigtige. Derfor var det også sådan, at på et møde mellem Fremskridtspartiet og repræsentanter for chaufførerne i torsdags var vores klare og utvetydige budskab til dem: Se at komme i gang med at køre igen. Det hjælper ikke noget at fortsætte med blokeringerne. Sagen er forelagt i Folketinget. Politikerne har forstået budskabet. Nu mangler vi så blot at få en fornuftig lovgivning på plads.

Det forslag, som skatteministeren har fremsat her i dag, har den konsekvens, at det stadig væk er Ligningsrådet, der træffer afgørelserne, og det vil sige – uanset hvilke beløb der er blevet nævnt under debatten her i dag – at så har Ligningsrådet den mulighed, at de kan se bort fra de synspunkter, der er blevet tilkendegivet her i Folketingssalen.

Ligningsrådet kan altså i modstrid med de synspunkter, partierne har haft i dag, vælge at sætte satser, der både er lavere og højere. Og da Ligningsrådet én gang har tilkendegivet, hvad de mener, nemlig at satserne generelt skal sættes ned, ja, så er det vores opfattelse, at det er forkert fortsat at lade Ligningsrådet træffe disse afgørelser.

Efter vores opfattelse bør det være sådan, at Folketingets medlemmer og partier påtager sig ansvaret for at fastsætte disse refusionsbeløb. Derfor er det det ene element i Fremskridtspartiets lovforslag, at Folketinget tager den kompetence tilbage og ikke, som det er tilfældet nu, har den liggende i Ligningsrådet.